

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

webedition

με την ευθύνη του Τράισου

Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Η αρχή του τέλους

Δημοσίευση: 10 Οκτ 2017 15:35 [Άρθρα](#)

Η πικρή ιστορία ενός μεγάλου και σχεδόν ολοκληρωμένου έργου στον ορεινό όγκο της Πίνδου, με το μετρημένο σε σημερινή αξία έως σήμερα κόστος 700 εκ. ευρώ μαζί με τις μελέτες του και με ετήσια απώλεια δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ από τη μη λειτουργία του, θυμίζει το παραμύθι του γεφυριού της Άρτας, που «ολημερίς το χτίζανε.

Το βράδυ γκρεμιζόταν». Θα μας απασχολήσει η ιστορία του Αχελώου σε τέσσερις αυτοτελείς συνέχειες.

Το σύμπλεγμα των έργων στον επάνω Αχελώο αποτελεί εμβληματικό εν «υπνώσει» εθνικό άθλο με απόλυτα αρνητικό πρόσημο. Από εκείνους τους «άθλους» που οι «οικολόγοι», αλλά και το Ανωτ. Διοικ. Δικαστήριο της Χώρας με ολοκληρωτικά αβάσιμα επιχειρήματα κατάφεραν εμμονικά να το σταματήσουν 8 φορές από το 1985 μέχρι σήμερα. Ώσπου «πέσαμε» και στο πολιτικό δυστύχημα - κατά την ταπεινή μου γνώμη - της συγκυρίας των ιδεοληπτικών που κυβερνούν. Είναι οι ίδιοι που εδώ και 15 χρόνια κίνησαν γη και ουρανό για την ματαίωση των υδροηλεκτρικών έργων και της μερικής εκτροπής ελάχιστων ποσοτήτων Θεσσαλικών νερών από τον Αχελώο προς τον Πηνειό.

Οι γραμμές ενός άρθρου με την οποιαδήποτε πυκνότητα γραφής αδυνατούν ν' αντιμετωπίσουν με πληρότητα την αφθονία των επιχειρημάτων, όσων αντιμάχονται τα έργα του άνω Αχελώου. Αντιδρούν θεσμικοί φορείς νότια της Θεσσαλίας, Δήμοι των

περιοχών αυτών, το Ταμείο για τη Φύση, και διάφορες Μ.Κ.Ο., ακόμα και για την εκτροπή της μισής - από την αρχική των 1100 εκατ. κυβικών μέτρων - ποσότητας νερού τον χρόνο. Καθρέφτης ιδεοληψιών, «οικολογικών» εμμονών, αλλά και ..δικαστικής τηλεθέασης συνθέτουν αληθινή οικολογική καταστροφή. Όλα αυτά στο όνομα της οικολογίας (!).

Τι σχεδιάστηκε από τις αρχές του 1980 - με εκπορευθείσες ιδέες του ΕΜΠ ακόμα από τα μέσα του 1920 -, τι έχει πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα, και τι έχει αφεθεί σε εγκατάλειψη στα βουνά της Πίνδου;

Α. Ο Υ/Η σταθμός της Γλύστρας, έτοιμος από το 2000, του οποίου σκουριάζει ο εξοπλισμός. Το φράγμα της Μεσοχώρας, που ξεκίνησε το 1985 ύψους 135μ. για τη δημιουργία τεχνητής λίμνης χωρητικότητας 385εκ. κυβ. μ., που είναι κι αυτό έτοιμο από χρόνια. Η σήραγγα προσαγωγής 7.400μ., από την οποία περνάει σήμερα όλος ο Αχελώος και κινδυνεύει να κλείσει από τις φερτές του ύλες. Έτοιμη κι αυτή από το 1996. Όλα αυτά τα έργα δεν συνδέονται με την εκτροπή. Ωστόσο έχουν σταματήσει. Το πώς και το γιατί θα μας απασχολήσει στη συνέχεια.

Β. Το φράγμα Συκιάς ύψους 165μ. για τη δημιουργία τεχνητής λίμνης χωρητικότητας 530εκ. κυβ. μ., έτοιμο κατά 50%. Η σήραγγα εκτροπής της προβλεπόμενης αρχικής ποσότητας 1100εκ. κυβ. μ. το χρόνο προς το Πευκόφυτο της Θεσσαλίας, και από κει στον Πηνειό ολοκληρωμένη 100% εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Η διάμετρος της σήραγγας είναι 4,70μ. Αρχίζει από τη Συκιά με κατάληξη το Πευκόφυτο, όπου έχει σχεδιαστεί η δημιουργία τεχνητής λίμνης και φράγματος. Από το Πευκόφυτο σχεδιάστηκε σήραγγα εκτροπής 3,5χλμ. προς την Πύλη Τρικάλων, όπου παραπόταμος του Πηνειού.

Στα σκαμμένα βουνά θα υπήρχαν σήμερα, αν το σύνθετο αυτό έργο είχε ολοκληρωθεί, 4 λίμνες. Η πρώτη επάνω από τη Μεσοχώρα, δεύτερη μεταξύ Μεσοχώρας και Συκιάς, τρίτη κάτω δεξιά της Συκιάς και τέταρτη στο Πευκόφυτο Θεσσαλίας. Εκεί θα κατέληγαν τα νερά της μερικής εκτροπής. Τα σκαμμένα βουνά, τα εγκαταλελειμμένα εργοτάξια, τα μεγάλα φράγματα και τα συνοδευτικά έργα τους μοιάζουν σήμερα με απόκοσμους γιγάντιους κρατήρες.

Όταν ο καθηγητής του ΕΜΠ Κουτσοκώστας ονειρευόταν στα μέσα της δεκαετίας του '20 αυτό το εγχείρημα, δεν φανταζόταν την κατάληξή του. Η αναγκαιότητα του σύνθετου αυτού έργου έχει τεκμηριωθεί μέχρι σήμερα από κορυφαίους Έλληνες και ξένους επιστήμονες αλλά και ελληνικούς και ευρωπαϊκούς φορείς (ΔΕΗ, ΥΠΕΧΩΔΕ, 4 Ελληνικές Κυβερνήσεις, ΕΟΚ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και πολλά υπουργικά συμβούλια). Όποιος σοβαρά ενδιαφέρεται, υπάρχουν τα κατάλληλα εργαλεία για τεκμηρίωση και ενημέρωσή του.

Τι είναι η μερική εκτροπή του Αχελώου; Τα προβλεπόμενα σήμερα 650 εκ. κυβ. μ. - ύστερα από τις αλλαγές μελετών του '94 - αντιπροσωπεύουν ένα ελάχιστο ποσοστό από τα 4.030εκ. κυβ. μ. που εκβάλλει ο Αχελώος στην Αιτωλοακαρνανία. Μιλάμε για ένα ποσοστό γύρω στο 14% καθαρά Θεσσαλικών νερών όχι μάλιστα συνεχούς ροής, αλλά μέγιστης δυνατότητας. Την ίδια στιγμή όλα τα νερά του Αχελώου χύνονται αναξιοποίητα στη θάλασσα. Μονάχα ένα 4% χρησιμοποιεί η Αιτωλοακαρνανία και αυτό

από τις 3 μεγάλες λίμνες των φραγμάτων Κρεμαστών, Καστρακιού και Στράτου. Είναι γνωστό, πως η πόλη του Αγρινίου και η περιοχή της υδρεύονται από τα πεντακάθαρα νερά του Αχελώου. Κατά τους "ειδήμονες" όμως εμμονικούς της κατακρήμνησης των έργων στον άνω Αχελώο, οι Θεσσαλοί δεν πρέπει να χρησιμοποιήσουν ούτε την ελάχιστη ποσότητα για την ύδρευση των πόλεών τους και την άρδρευση του 1,7 εκ. στρεμμάτων της διαρκώς ερημοποιούμενης γης τους. Σήμερα αντικρύζουμε εικόνα ερήμωσης. Εικόνα Ελλάδας του 21ου αιώνα.

Τι χάνει η Χώρα από την παράνοια της εγκατάλειψης του έργου;;

α) Τα χαμένα πλέον 700εκ. ευρώ σημερινής αξίας για τα έργα που έχουν δαπανηθεί μέχρι σήμερα.

β) Απώλεια καθαρής ενέργειας 384gwh για χάρη των ρυπογόνων λιγνιτικών κοιτασμάτων της δυτικής Μακεδονίας. Ετήσιο όφελος 25 εκ. ευρώ.

γ) Η ηλικία ζωής ενός Υ/Η έργου είναι το πολύ 60 χρόνια. Περισσότερα από τα μισά έχουν χαθεί μαζί με το αρνητικό κόστος της κατασκευής και το θετικό όφελος ενέργειας.

δ) ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΑΦΙΕΡΩΝΩ ΣΤΟΥΣ ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΥΣ ΘΕΣΣΑΛΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΚΑΘΕ ΒΑΘΜΙΔΑΣ. Δείτε λοιπόν: αα. Η επιτροπή μελέτης της κλιματ. αλλαγής της ΤτΕ θεωρεί - και καλείστε να το ανιχνεύσετε - , ότι «η λοφώδης περιοχή της κεντρικής Θεσσαλίας.. θεωρείται περιοχή υψηλού κινδύνου ερημοποίησης του εδάφους σε τουλάχιστον 35% του χερσαίου χώρου». Κατά την επιτροπή η υπολογιζόμενη απώλεια είναι 1 δις ευρώ τον χρόνο. ββ. Τι είδους πόσιμο νερό πίνουν οι Θεσσαλοί; Πώς διακυμαίνονται οι τιμές συγκέντρωσης νιτρικών στον Θεσσαλικό κάμπο; Πόσοι γνωρίζουν ότι στα πέριξ του Πηνειού εδάφη από τις πηγές μέχρι τις εκβολές του υπάρχει συγκέντρωση νιτρικών δέκα φορές περισσότερη από εκείνες των λιμνών Πλαστήρα και Σμοκόβου; Δεν είναι λοιπόν μονάχα οι καλλιέργειες, αλλά η ανθρώπινη υγεία και ζωή 700.000 ανθρώπων που κινδυνεύει από τις ...ανάποδες στροφές μερικών εγκεφαλικών ελίκων.

ε) Σύμφωνα με μελετητές του ΕΜΠ σε πρόσφατη ειδική έκθεσή τους: «Μετά από μελέτη του υδροσυστήματος της Θεσσαλίας συμπεραίνεται, ότι οι υπάρχοντες ταμειυτήρες δεν είναι δυνατόν να παράσχουν επαρκή ποσότητα νερού για ικανοποίηση των παρουσών αναγκών σε νερό. Αποτέλεσμα είναι η μη αειφόρος άντληση υπογείων υδάτων να αδυνατεί να καλύψει το τεράστιο έλλειμμα. Η μερική εκτροπή θα αυξήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό τη διαθεσιμότητα νερού. Θα βελτιωθεί το υδατικό ισοζύγιο..». Θα σημειώσω απλά εδώ, ότι η στρεμματική απόδοση στην Ελλάδα και τη Θεσσαλία ειδικότερα είναι μόλις 190 ευρώ. Στην άμμο του Ισραήλ 1290, και στην Ολλανδία 1700 ευρώ ανά στρέμμα (ιδ. 3ο Συνέδριο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας του Economist στην Αθήνα). Παράγουμε 1 προς 9 της Ολλανδίας, και οι «οικοχόνδριοι» της Ελλάδας (έτσι τους έχει αποκαλέσει ο αείμνηστος Μάργαρης) καλούν τους Θεσσαλούς «να στραφούν σε ορεινές καλλιέργειες». Έτσι ακριβώς.

στ) Η πρόσφατη του έτους 2016 απόφαση του δικαστηρίου της Ε.Ε. για τον Αχελώο με αριθμό 43/12/16, που αγνοήθηκε υπερηφάνως από το ΣτΕ (σε επόμενο άρθρο μας γι' αυτό), υπήρξε θετική για την μερική εκτροπή των νερών του Αχελώου. Έκρινε ότι

«η μεταφορά είναι νόμιμη και αποδεκτή». Τα υπόγεια νερά της Θεσσαλίας είναι εξαντλημένα, και την ίδια ώρα εκατοντάδες εκατ. κυβ. μέτρα το χρόνο από τον Αχελώο χύνονται αενάως στον Κορινθιακό. Όταν δεν δημιουργούν μαζί και πλημμυρικά φαινόμενα στις περιοχές του Μεσολογίου. Σου έρχονται λοιπόν οι αντιδραστικοί σταυροφόροι της κατακρήμνισης και μιλούν για την «προστασία άγριων ονειρικών τοπίων (πήγε κανείς από δαύτους και τους δικαστές του ΣτΕ να δει σήμερα από κοντά τις περιοχές των έργων;) και προστασία ολόκληρου πολιτισμού (SIC) που έζησε σε αρμονία με τη φύση..». Αυτά ακριβώς και άλλα ανάλογα έχουν ισχυριστεί κατά καιρούς οι φερόμενοι προστάτες βουνών, δασών, διπόδων και τετραπόδων στον ορεινό όγκο της Πίνδου. Κανένας τους δεν είπε ότι ολόκληρη η πόλη και περιοχή του Αγρινίου υδρεύεται από τα νερά του Θεσσαλικού Αχελώου.

Ο εξάιρετος Νίκος Μάργαρης (έφυγε από τη ζωή το 2013) καθηγητής των Πανεπιστημίων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Αιγαίου και εμπνευστής του πρώτου στην Ελλάδα τμήματος οικολογίας στο Βόρειο Αιγαίο έγραψε κάποτε για τον Αχελώο, τους οικολόγους και την οικολογία στην Ελλάδα: «Οι άνθρωποι είναι υποχόνδριοι. Η οικολογία έγινε μόδα. Βαρέθηκα τους άσχετους «οικοχόνδριους» ,όπως τους αποκάλεσε ο Νίκος Δήμου. Δεν υπάρχουν οικολογικές αρχές στην Ελλάδα. Μιλάνε με ξόρκια. Με τα ξόρκια δεν μπορεί να φύγει μια αρρώστια. Οι χειρότεροι ακτιβιστές βρίσκονται στο ΣτΕ..». Ειδικά για το Ανώτατο Δικαστήριο έγραψε κι άλλα. Δεν θέλω να τα μεταφέρω εδώ. Θα σημειώσω μονάχα ότι στην περίπτωση του Αχελώου έχουμε μπλέξει με τους «ταλιμπάν» της ελληνικής οικολογίας. Όλα θέλουν να τα γκρεμίσουν, χωρίς να θέλουν ή να ξέρουν να χτίζουν. Είναι η ώρα να τους μιλήσει κάποιος με καθαρό λόγο, ότι ο κόσμος και η χώρα δεν βρίσκονται στην εποχή των παγετώνων.

Θα ήθελα να κλείσω αυτό το άρθρο με τα λόγια που έκλεισε πρόσφατη ομιλία του στο συνέδριο του Economist ο πρέσβης της Ολλανδίας στην Ελλάδα Casper Veldkamp: «Το 2016 η Ολλανδία εξήγαγε αγροτοδιατροφικά προϊόντα αξίας 9,4 δις ευρώ, που αντιπροσωπεύουν το 10% της ολλανδικής οικονομίας..». Στην Ελλάδα μιλάμε για διαφύλαξη ανύπαρκτων αρχαίων πολιτισμών, προστατευτέα άγνωστα μνημεία στην Πίνδο, πουλιά και ζώα που τάχα θα εξαφανιστούν από τα έργα και θέλουμε εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες του Θεσσαλικού κάμπου να στραφούν ..σε ορεινές καλλιέργειες. Μήπως και φτάσουμε στη μηδενική παραγωγική αξία, ώστε να είμαστε έτοιμοι να κατοικήσουμε σε σπήλαια της 10ης προχριστιανικής χιλιετίας.

<http://www.eleftheria.gr/m/%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%88%CE%B5%CE%B9%CF%82/item/177378-%CE%B7-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%85%CF%82.html>

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

webedition

με την ευθύνη του Τράισου

Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

II Η ήττα της λογικής

Δημοσίευση: 17 Οκτ 2017 15:33 [Άρθρα](#)

Στο προηγούμενο άρθρο προσπάθησα με τη δυνατή πληρότητα και πυκνότητα γραφής να προβάλλω τις στοιχειώδεις περιβαλλοντικές και οικονομικές παραμέτρους, καθώς και τις επιπτώσεις από την εγκατάλειψη των Υ/Η έργων και της μερικής εκτροπής (14%) του άνω ρού του Αχελώου προς τον Τηνηϊό.

Η οικονομική λαίλαπα που έχει ενσκήψει, δεν πρέπει να αφήνει καθηλωμένες τις συνειδήσεις των πολιτών σε καίρια ζητήματα (όπως η υπόθεση του Αχελώου), που αφορούν όλους μας. Αφορούν κυρίως τους εκλεγμένους εκπροσώπους σε ολόκληρη την πυραμίδα ευθύνης. Τα προς ματαίωση έργα στον Αχελώο δεν αποτελούν Θεσσαλική, αλλά εθνική υπόθεση. Αφέθηκε όμως στην ευθύνη των ανεύθυνων. Όσο κι αν προσπάθησα στα πλαίσια του γνωστικού και γνωσιολογικού μου επιπέδου, δεν ιχνηλάτησα την ελάχιστη σοβαρότητα στα επιχειρήματα, όσων εμμονικά εναντιώνονται εδώ και δεκαετίες στην ολοκλήρωση ενός εξαιρετικού και μεγάλης πνοής οικολογικού προπάντων, αλλά και με μεγάλες θετικές οικονομικές επιπτώσεις, έργου.

Τον Απρίλιο του '16 ο υφυπουργός Περιβάλλοντος κ.Τσιρώνης ανακοίνωσε ότι, "εκτροπή δεν θα γίνει". Παράλληλα - προσέξτε το αυτό - ο γενικός γραμματέας υδάτων του ομόλογου υπουργείου κάλεσε την μελετητική ομάδα, που εκπόνησε το διαχειριστικό σχέδιο των Θεσσαλικών υδάτων "να μην εμφανίζεται η Θεσσαλία ως υδατικά ελλειμματική". Μπράβο σας κύριοι. Με δυο-τρεις λέξεις του αέρα και με το ιδεοληπτικό φορτίο που κουβαλάτε .."ξεσκίσατε" τα πορίσματα των εμπειρογνώμων

της ΕΟΚ του '94, την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τις μελέτες εκατοντάδων επιστημόνων, την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, την ίδια την έμμεση παραδοχή του ΣΤΕ για την ανάγκη της εκτροπής (αλλά με όρους και τα τοιαύτα), τις μελέτες των καθηγητών του ΕΜΠ, τις αποφάσεις όλων των υπεύθυνων φορέων, όπως του ΤΤΕ, ΓΕΩΤΕ κ.α. Διαγράψατε από το κεφάλι σας την αλήθεια, για να την προσαρμόσετε στο ιδεολογικό σας φορτίο. Όπως εσείς κι άλλοι συνάδελφοί σας, οπαδοί και φίλοι σας αποφασίσατε να διαλύσετε τα πάντα, μαζί και την κοινή λογική. Προσπαθώ μάταια να προσεγγίσω τον κόσμο σας. Όμως λειτουργείτε σε άλλο σύμπαν.

Πριν κάποιους μήνες ένας άλλος επαίων - ο κ.Σκουρλέτης - είπε, ότι το έργο της εκτροπής είναι φαραωνικό και δεν θα γίνει. Άκουσε ή είδε ποτέ ο κ.Σκουρλέτης μεγάλα ανάλογα έργα στην υδρόγειο; Γνωρίζει μήπως, ότι μονάχα μία σήραγγα Εύηνου - Μόρνου, που αντιστοιχεί στο 1/30 της δαπάνης για τα κύρια έργα ύδρευσης της Αθήνας (εκτός από τα βοηθητικά και τα εφεδρικά) έχει μήκος 29.300 μέτρων, κι ότι αυτή η σήραγγα λειτουργεί εδώ και 25 χρόνια; Πετάτε κουβέντες κύριοι με άγνοια της πραγματικότητας, των αναγκών, των δαπανών που έχουν γίνει, και της σημασίας που έχει η λέξη "περιβάλλον". Θεωρώ γελοίους τους αφορισμούς, που μοιάζουν μ' αυτούς των Σκουριών της Χαλκιδικής. Μιας επένδυσης που κινδυνεύει ν' αφήσει στο δρόμο πάνω από 2000 οικογένειες της Χαλκιδικής, για να ικανοποιηθεί ένα κάποιο κομματικό ακροατήριο της περιοχής, που έδωσε και μια βουλευτή στο ΣΥΡΙΖΑ μέσα από τον μύθο της οικολογικής καταστροφής. Αυτοί βέβαια οι αφορισμοί ακουμπάν σ' ένα ακροατήριο, τις συνειδήσεις του οποίου σκοτεΐνιασαν οι ιδεοληπτικές εμμονές των ταγών του.

Ο Νίκος Μάργαρης τους αδαείς οικολόγους αποκάλεσε "οικοχόνδριους". Όρο που πρώτος ο Νίκος Δήμου χρησιμοποίησε πριν 20 χρόνια. Δεν γνωρίζουν οι παραπάνω και άλλοι κύριοι, μαζί δυστυχώς με ανώτατους δικαστές (γι' αυτούς μίλησε στο παρελόν ο Νίκος Μάργαρης), τα ελάχιστα ακόλουθα πράγματα για τον Αχελώο:

1) Ότι στο υδατικό διαμέρισμα του Αχελώου χρησιμοποιείται σήμερα μόνο το 4% του νερού του από τους Ακαρνάνες, κι αυτό από τις λίμνες των φραγμάτων Κρεμαστών, Στράτου και Καστρακίου.

2) Ότι η εκτροπή 600εκ. κυβ. μ. στη Θεσσαλία, που κινδυνεύει να ερημοποιηθεί (βλ. προηγ. άρθρο μας) αποτελεί μονάχα το 14% των διαθέσιμων νερών του Αχελώου (βλ. μελέτη καθηγητών, Γκανούλη, Σούλιου κ.α.). Οι καθηγητές Γιώργος Σούλιος και Pierre Henriaux είχαν οριστεί το '93 από την τότε ΕΟΚ ως *ε ι δ ι κ ο ι π ρ α γ μ α τ ο γ ν ω μ ο ν ε ς*, για ν' απαντήσουν στο ερώτημα, εάν είναι συμβατή με την περιβαλλοντολογική πολιτική της ΕΟΚ η εκτροπή στην Θεσσαλία. Το πόρισμά τους κατέληξε ως εξής: "Είναι απολύτως συμβατή η εκτροπή 600-650εκ. κυβ. μ. χωρίς κανέναν περιβαλλοντικό κίνδυνο για τη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου". Αυτή η έκθεση έγινε δεκτή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1994. Όταν λοιπόν το '94 με ζωντανό τότε τον Θεσσαλικό υδροφορέα επιβαλλόταν η εκτροπή, χρειάζονται ή δεν χρειάζονται σήμερα τα 1100εκ. κυβ. μ. εκτροπής;

3) Η γεωργική παραγωγή της Θεσσαλίας έχει την μέση ελληνική απόδοση των 190 ευρώ το στρέμμα. Όπως έχω γράψει, είμαστε 9 φορές κάτω από τους Ολλανδούς και 6 φορές κάτω από τους Ισραηλίτες, που έκαναν χρυσοφόρα την έρημο της Ιουδαίας.

4) Καταλογίζουν στο βαμβάκι χίλια-μύρια άνθρωποι, που αγνοούν εντελώς τον χώρο. Για τη σύνταξη αυτού του κειμένου το έψαξα πολύ. Είναι μύθος ότι στο βαμβάκι καταναλίσκονται οι μεγαλύτερες ποσότητες νερού κατά στρέμμα. Ένας μύθος που βολεύει, εκείνους που ζητούν τη ματαίωση της εκτροπής, για να σταματήσει η βαμβακοκαλλιέργεια στη Θεσσαλία. Το βαμβάκι, κατά τους ειδικούς που μελέτησα, είναι το λιγότερο υδροβόρο από τις ποτιστικές καλλιέργειες. Η μηδική, το τριφύλλι, το καλαμπόκι και όλες οι υδροκαλλιέργειες καταναλώνουν μακράν μεγαλύτερες ποσότητες.

5) Από τα 4εκ. καλλιέργειας βαμβακιού στην Ελλάδα, μόνον 1εκ 227χιλ. στρέμματα ήταν στη Θεσσαλία το 2016 καλλιεργημένα με βαμβάκι. Εδώ και πολλά χρόνια η καλλιέργεια του συνεχώς μειώνεται λόγω των διεθνών τιμών, της μηδενικής ανταγωνιστικότητας, τις λίγες εκκοκιστικές επιχειρήσεις και το μεγάλο κόστος παραγωγής από την άντληση νιτρικών νερών σε μεγάλα βάθη. Κι όμως. Το βαμβάκι είναι το μοναδικό προϊόν με θετικό ισοζύγιο. Είναι αυτό που άλλαξε τη μορφή της ελληνικής υπαίθρου, έδωσε ψωμί σε εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες στην Ελλάδα και συνέβαλε στη μεγάλη βελτίωση της ζωής τους. Αυτούς τους ανθρώπους καλούν σήμερα "τα μαστόρια" της κατεδάφισης των έργων στον Αχελώο, να στραφούν ..σε ορεινές καλλιέργειες.

6) Τα δήμενα Θεσσαλικά νερά από μικρά ντόπια φράγματα, βελτιώσεις των δικτύων, δημιουργία ταμιευτήριων κι άλλα τέτοια κρύβουν άγνοια της πραγματικότητας. Αθέλπη ίσως, αλλά άγνοια. Καταρχήν χρειάζονται πολλά δισεκατομμύρια ανύπαρκτα σήμερα ευρώ και πάρα πολλά χρόνια, αλλά και μεγάλο κόστος άντλησης νερών από τα φράγματα αυτά (έχουμε παραδείγματα στην Θεσσαλία).

7) Τα έργα στον Αχελώο σχεδιάστηκαν ως υδραυλικά με εκτροπή στη Θεσσαλία και υδροηλεκτρικά. Γι' αυτό και η σήραγγα από Συκιά προς Πευκόφυτο είναι τελειωμένη εδώ και δεκαετίες. Κι επειδή τελευταία "έσκασε μύτη" και η τάχα μελλοντική ανάγκη της Αθήνας για ύδρευση από τον Αχελώο (είδα και ανάλογο δημοσίευμα στην Ελευθερία), χρειάζεται να ειπωθεί στους κ.κ.Σκουρλέτη κι άλλους, ότι η Αττική έχει υπερεπάρκεια νερών με πρόβλεψη πεντηκονταετίας. Έως τότε - καθώς συμβαίνει σε όλες τις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις - θα έχει μειωθεί σημαντικά ο πληθυσμός της πρωτεύουσας. Δείτε λοιπόν:

8) Η Αττική έχει πηγές υδροληψίας τον Μαραθώνα, την Υλίκη, τον Μόρνο, τον Εύηνο, και εφεδρικές πηγές τους υπόγειους υδροφορείς. Οι λίμνες Μαραθώνα και Υλίκης είναι βοηθητικές πηγές. Η Υλίκη έχει ολοκληρωθεί από το '56. Ο ταμιευτήρας του Μόρνου, που λειτουργεί από το '81, αποτελεί κύριο υδροφορέα της πρωτεύουσας και είναι ο μεγαλύτερος ευρωπαϊκός ταμιευτήρας με φράγμα από αδιαπέραστο αργιλ. πυρήνα. Ο ταμιευτήρας του Εύηνου, επίσης κύριος υδροδότης, συνδέεται με τον Μόρνο με σήραγγα 29.300μ. διαμ. 3,5μ. Λειτουργεί από το '94. Τέλος, υπάρχει η απόλυτα εφεδρική αντλητική δυνατότητα 800χιλ. κυβ. μ. την ημέρα. Σταματείστε λοιπόν κι αυτό το παραμύθι της Αθήνας. Θα ρωτήσω όμως τους άσχετους: Αν η μικρή ποσότητα εκτροπής από τον άνω ρού του Αχελώου στην Θεσσαλία είναι φαραωνικό έργο, τότε τι είναι όλα τα παραπάνω, για τη δημιουργία των οποίων κανένας δεν σήκωσε το δάχτυλό του και δεν προέβαλλε τις εμμονές του στον ορίζοντα της γραφικής ελληνικής πραγματικότητας; Αλλά το ξέχασα. Τότε δεν υπήρχατε ε σ ε ί ς.

Αν έγραφα για την ύδρευση της Αττικής, το έκανα και για έναν ακόμα λόγο. Για να εστιάσω την προσοχή του αναγνώστη στο ότι: Από τις απόλυτα εφεδρικές και ουδέποτε χρησιμοποιηθείσες γεωτρήσεις της Αττικής προβλέπεται η άντληση 800χιλ. κυβ. μ. νερών την ημέρα, δηλαδή 282εκ. κυβ. μ. το χρόνο. Μιλάμε για εφεδρεία. Ούτε καν για βοηθητική πηγή υδροληψίας, όπως είναι ο Μαραθώνας και η Υλίκη. Τα 600εκ. κυβ. μ. τον χρόνο της περιοδικής εκτροπής του επάνω Αχελώου προς την Θεσσαλία αποτελούν απειροελάχιστη ποσότητα νερών για τους 700.000 κατοικούντες τη Θεσσαλία, αν συγκριθούν με τα μεγάλα έργα υδροδότησης του λεκανοπεδίου.

Κάποιοι "δεν έχουν τον Θεό τους". Όπως δεν τον έχουν ούτε στις Σκουριές Χαλκιδικής, ή στα ανύπαρκτα δάση του Ελληνικού, τα εκεί τάχα νεότερα μνημεία και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς. Η Χώρα όμως έχει ανάγκη να επικρατήσει κάποτε η κοινή λογική και ο κοινός μας νους. Ας πάψουν κάποιοι να λειτουργούν "με τα μυαλά στα κάγκελα", και ας βρεθούν επιτέλους εκείνοι που θα τους σταματήσουν.._

Γράφει ο Όμηρος

<http://www.eleftheria.gr/m/%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%88%CE%B5%CE%B9%CF%82/item/178072-%CE%B9%CE%B9-%CE%B7-%CE%AE%CF%84%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82.html>

Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΙΙΙ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ

Δημοσίευση: 24 Οκτ 2017 15:32 [Περιβάλλον](#)

Τα έργα του Αχελώου τα παρομοίασα σε προηγούμενο άρθρο μου με το «γεφύρι της Άρτας». Είναι στ' αλήθεια αδιανόητο, να λειτουργούν εδώ και δεκαετίες τα 3 μεγάλα Υ/Η έργα (με τα αντίστοιχα φράγματα, συνωδά υδραυλικά έργα και τις μεγάλες τους λίμνες) Κρεμαστών, Στράτου και Καστρακίου στον μέσο και κάτω Αχελώο, και την ίδια ώρα να είναι για δεκαετίες καθηλωμένες ακόμα και οι ηλεκτροπαραγωγικές μονάδες στον άνω Αχελώο.

Όταν ο Πηνειός βαθμιαία μεταβάλλεται σε ξηροπόταμο, και οι παραπόταμοί του από άποψη νιτρικών βρίσκονται σε απελπιστική κατάσταση (ιδιαίτερα ο Ληθαίος έχει ξεπεράσει προ πολλού τα όρια επικινδυνότητας, που έχει θέσει η ΕΕ). Όταν ο μισός νομός Λάρισας κινδυνεύει με ερημοποίηση (www.agroekfrasi.gr-nitrotyransi-thesal.-οδηγία91/676EEC-www.ypeka.gr-85167/820YA), είναι ακατανόητη η εμμονική προσπάθεια κατεδάφισης όλων των έργων στον Αχελώο. Ό,τι συμβαίνει ξεπερνά την κοινή λογική. Δυστυχώς όμως, την από δεκαετιών προσπάθεια διαρκών ματαιώσεων της συνέχισης των έργων την βοηθά με σειρά αποφάσεων του το ελληνικό Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παραπέμπω κάθε καλοπροαίρετο αναγνώστη αυτών των γραμμών, να ανιχνεύσει στα σύγχρονα εργαλεία αναζήτησης το πλήθος των επιστημονικών τεκμηριώσεων. Ενδεικτικά θα αναφέρω τις 9 μελέτες της Δ.Ε.Η.: Την ειδική πραγματογνωμοσύνη του έτους '94 με εντολή της τότε ΕΟΚ των καθηγητών Σούλιου και Heurteaux και το πόρισμά της υπέρ της εκτροπής του Αχελώου χωρίς καμιά επίπτωση στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου και σε ολόκληρη την Αιτωλοακαρνανία. Την αποδοχή της πραγματογνωμοσύνης αυτής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1995. Τις μελέτες και δημοσιεύσεις πολλών καθηγητών του ΕΜΠ. Τις δημοσιεύσεις των καθηγητών

Μάργαρη και Γκανούλη. Τις εκθέσεις και μελέτες επί 25 χρόνια των υπηρεσιών του ΥΠΕΧΩΔΕ. Την έγκριση των περιβαλλοντικών μελετών από τον αποκαλούμενο νόμο Σουφλιά. Την ευθεία παραδοχή υπέρ της εκτροπής του δικαστηρίου της ΕΕ προ τετραετίας, αλλά και τις 5 έμμεσες παραδοχές για την εκτροπή του ίδιου του ΣτΕ. Παρά τα διαρκή εμπόδια που έβαλε στη συνέχιση των εργασιών με διάφορες αποφάσεις του για διαφορετικές μελέτες, για ενιαία μελέτη, για ανάγκη προστασίας υποτιθέμενων μνημείων κ.ο.κ., ποτέ δεν αντιτάχτηκε στην εκτροπή. Αλλά υπάρχει και η λογική των πραγμάτων, των ιστορικών, γεωγραφικών, οικονομικών αλλά και περιβαλλοντικών ωφελειών από την εκτροπή. Για ολόκληρη τη Χώρα, αλλά και για τη Θεσσαλία. Ειδικότερα, είναι η υγεία και η ζωή 700.000 ανθρώπων που διαμένουν στον χώρο αυτό, αλλά και η αποτροπή της ερημοποίησης του Θεσσαλικού κάμπου.

Είναι γνωστό, ότι η στρεμματική απόδοση των καλλιεργουμένων εδαφών στη Θεσσαλία - όπως και σε όλη την Ελλάδα - υπολείπεται 9 φορές της Ολλανδίας και 6 του Ισραήλ. Αποτελεί λοιπόν εσχατολογική παραδοχή η ματαίωση των ηλεκτροπαραγωγικών σταθμών για καθαρή ενέργεια, αλλά και η ματαίωση της εκτροπής. Το υδατικό έλλειμμα της Θεσσαλίας σύμφωνα με μελέτες του ΕΜΠ (βλ. και πορίσματα 3ου συνεδρίου για τις αγροτικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα) είναι από 1000 έως 1500κυβ. μ. το χρόνο. Μεγαλύτερο δηλαδή από την τωρινή παραδοχή των 600εκ. κυβ. μ., που και αυτή με ανυπαρξία επιχειρημάτων ματαίωσε η σημερινή Κυβέρνηση με δήλωση του αρμόδιου υπουργού της.

Ανάμεσα στους μύθους που καλλιεργήθηκαν από τους «σταυροφόρους» εναντίον της ματαίωσης της εκτροπής είναι και ο μύθος της τάχα κλοπής από τους Θεσσαλούς των νερών που ανήκουν στους Ακαρνάνες. Είναι η λογική του παραλόγου, επειδή η εκτροπή του Αχελώου, έχει γίνει από το 1960 με το φράγμα στον Ταυρωπό που είναι παραπόταμος του Αχελώου και τον σχηματισμό της λίμνης Πλαστήρα. Και επειδή ακόμα το σύνολο των νερών στον άνω ρου του Αχελώου είναι νερά της Θεσσαλίας. Πιθανώς ένα 4%-5% να βρίσκεται σε δυο πηγές ρεμάτων που ξεκινούν από την Ήπειρο.

Πλήθος λόγοι των εμμονικών κατά της εκτροπής έχουν απορριφθεί από το ίδιο το ΣτΕ. Γιατί όμως το έργο έχει εγκαταλειφθεί; Έλα ντε! Κάθε φορά που εδώ και 35 χρόνια άρχισαν και ξεκινούσαν οι εργασίες της σήραγγας εκτροπής και των φραγμάτων «έπεφταν» βροχή οι προσφυγές «οικολόγων», Κοινοταρχών, Δημάρχων και φορέων της Αιτωλοακαρνανίας με σημαιοφόρο τον Δήμο Αγρινίου, ο οποίος κατά σύμπτωση υδρεύεται μαζί με όλη την περιοχή από τα νερά του Αχελώου. Αλλά και κάθε φορά κατά συγκυρία ενώ το συμβούλιο απέρριπτε όλους τους λόγους των προσφυγών, με έναν και μόνο λόγο εκδήλωνε την ..ευαισθησία του σταματώντας τα έργα.

Το Ανώτατο λοιπόν Διοικ. Δικαστήριο υπερήφανα αγνόησε, ότι η χώρα ήταν υποχρεωμένη να υλοποιήσει ταχύτατα έργα πράσινης ενέργειας σε ποσοστό 20% μέχρι σήμερα. Μέγιστη συμβολή σ' αυτό ήταν τα μεγάλα έργα στον επάνω Αχελώο. Παράκαμψε ακόμη το ΣτΕ:

α) Ότι το 1994 η ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε εγκρίνει παμφηφεί την θετική για την εκτροπή του Αχελώου ειδική πραγματογνωμοσύνη των πιο πάνω ενταλμένων ειδικών πραγματογνωμόνων, που το πόρισμά τους είναι καταπέλτης υπέρ της εκτροπής.

β) Ότι ο Θεσσαλικός κάμπος αρδρεύεται από 30.000 γεωτρήσεις, πολλές σε βάθος 350μ. με τα υπόγεια νερά σε πολλές περιοχές να βρίσκονται στο ανώτατο όριο ανοχής νιτρικών της ΕΕ (15mg/l). Η πόλη των Τρικάλων διασχίζεται από έναν απολύτως ρυπογόνο Ληθαίο, και το σύνολο των υπογείων νερών στη Θεσσαλία - εκτός των περιοχών των λιμνών Πλαστήρα, Σμοκόβου και Κάρλας - έχουν τις περισσότερες συγκεντρώσεις νιτρικών από το σύνολο σχεδόν τη χώρας. Περιοχές όπως του Αλμυρού, του Διμινίου, του Κιλελέρ, της Τσαριτσάνης, όλης της Ανατολικής Αγιάς, των περισσότερων περιοχών των Φαρσάλων, της Νίκαιας και του Κρανώνα έχουν μακράν τις υψηλότερες τιμές νιτρικών. Δέκα φορές περισσότερα από τα αποδεκτά όρια στις παραπάνω λίμνες.

γ) Αγνοήθηκε από όλους (δεν γράφτηκε λέξη γι' αυτό στα δικαστικά έγγραφα των υπερασπιστών του έργου από τους νομικούς υπαλλήλους της ΔΕΗ και του ΥΠΕΧΩΔΕ) ότι ο ασφαλέστερος τρόπος εξυγίανσης της Θεσσαλικής γης είναι η ενίσχυση του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα. (Για τα παραπάνω βλέπε μελέτες του ΕΜΠ, ΓΕΩΤΕΕ, www.agroekfrasi.gr ΕΡΕΥΝ. πρόγραμμα Ινστ.Χαρτ. εδαφών Λάρισας- rosted on 18/1/2016, πλήθος δημοσιεύσεων καθηγητών πανεπιστημίων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Αιγαίου.)

δ) Εξορκίστηκε το γεγονός ότι το υδατικό έλλειμμα της Θεσσαλίας, καθώς γράψαμε, κυμαίνεται μεταξύ 1000 και 1500εκ. κυβ. μ.

Αλλά, κατά τον αξέχαστο Νίκο Μάργαρη, που έφυγε το 2013: «Η μεγαλύτερη ακτιβιστική οργάνωση της Ελλάδας είναι το ΣΤΕ. Νομίζουν ότι είναι οικολόγοι, και χωρίς γνώση μπλοκάρουν τα πάντα.». Τις παραπάνω φράσεις τις παραθέτω αυτούσιες από σεβασμό στην προσωπικότητα του πρώτου Έλληνα οικολόγου, καθηγητή στα Πανεπιστήμια Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Αιγαίου, και ιδρυτή του πρώτου στην Ελλάδα οικολογικού πανεπιστημιακού ιδρύματος. Στην πολύ πρόσφατη μνήμη μου έρχονται: Η απόρριψη της αναστολής της απόφασης του υπουργού Παππά για τα τέσσερα κανάλια, που τελικά και εξαιτίας του πανελλήνιου θορύβου, η Ολομέλεια του συμβουλίου (αφού μάταια ο Πρόεδρος του προσπάθησε να ματαιώσει την έκδοση απόφασης) την απέρριψε. Μόλις πρόσφατα υπήρξε και γνωμοδότηση του ίδιου δικαστηρίου υπέρ ..της κλήρωσης των σημαιοφόρων στα δημοτικά σχολεία (!).

Το 2000 το ΣΤΕ είπε ναι στην εκτροπή και όχι στους περιβαλλοντικούς όρους της. Ουσιαστικά σταμάτησαν τα έργα για να γίνουν νέες μελέτες. Αποφάσισε λοιπόν τότε, ότι «..δεν προβάλλονται εναλλακτικές λύσεις..χρειάζεται ενιαία μελέτη» (σημ. Όχι δύο για Μεσοχώρα και Συκιά αλλά μία για όλα τα έργα). Συγκρατείστε αυτήν την απόφαση. Το ΥΠΕΧΩΔΕ συντάσσει νέα μελέτη για εκτροπή πλέον 600εκ. μ3. Αν υπήρχε βούληση των υπευθύνων στη ΔΕΗ και το ΥΠΕΧΩΔΕ, η απόφαση έπρεπε να προσβληθεί στο Δικαστήριο της ΕΕ (τότε ΔΕΚ). Δεν υπήρξε τότε ούτε αργότερα σε επόμενες ανάλογες αποφάσεις. Ανακύπτει όμως εδώ ένα ερώτημα. Υπήρχε βεβαιότητα ανατροπής της απόφασης του ΣΤΕ; Η απάντηση είναι διττή: 1. Όταν δεν μάχεσαι είσαι πάντα χαμένος. 2. Σε δεύτερο επίπεδο εάν δεν υπήρχε βεβαιότητα, υπήρχε μεγάλη πιθανότητα ξεμπλοκαρίσματος των έργων από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, επειδή το '94 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε εγκρίνει την εκτροπή, αλλά και

αργότερα το 2015 το ίδιο Δικαστήριο αποφάσισε, ότι η μερική εκτροπή του Αχελώου είναι απολύτως δυνατή.

Το 2005 ύστερα από νέες προσφυγές, το ΣτΕ «ανακάλυψε» ότι ελληνικός νόμος 1987 απαιτούσε προηγούμενη εκπόνηση και έγκριση σχεδίου διαχείρισης υδάτων «που δεν επικαλούνται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις». Ούτε και αυτόν το νόμο τον είχε ανιχνεύσει σε προηγούμενες αποφάσεις του. Κλείνω εδώ με τη σκέψη, ότι όταν ένας Δικαστής θέλει να βγάλει συγκεκριμένη απόφαση, πάντα βρίσκει έναν καλό λόγο να το κάνει. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Χώρας το έκανε 6 φορές μέχρι σήμερα. Θα ήταν εξαιρετικά κουραστικό αλλά πολύ ενδιαφέρον να δει κανείς, πώς και γιατί δεν στεριώνει τίποτα στην Ελλάδα. Δεκάδες δισεκατομμύρια έχουν χαθεί από επενδύσεις που είτε ματαιώθηκαν τελικά είτε δεν άρχισαν ποτέ. Γι' αυτά και πολλά άλλα στο τελευταίο άρθρο μας.

<http://www.eleftheria.gr/m/%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%B%CE%BB%CE%BF%CE%BD/item/178865-%CE%B7-%CF%84%CE%B5%CF%84%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CF%87%CE%B5%CE%BB%CF%89%CE%BF%CF%85-%CE%B9ii.html>

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

webedition

με την ευθύνη του Τριτύου

IV Η δικαστική περιπέτεια

Δημοσίευση: 31 Οκτ 2017 17:00 [Αφιερώματα](#)

Είναι ευαίσθητη η αναφορά στις περίεργες και αντιφατικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (εφεξής ΣΤΕ) για τον Αχελώο και το σύνολο των έργων στην Μεσοχώρα Τρικάλων και στην θέση «Συκιά» στα όρια των νομών Καρδίτσας και Άρτας.

Γίνεται επιπλέον δυσάρεστος ο σχολιασμός σε άρθρο, που απαιτεί συμπύκνωση και απλοποίηση αξιοπερίεργων τουλάχιστον δικαστικών αποφάσεων. Τέλος, δημιουργεί ερωτηματικά το γεγονός, ότι τόσο η ΔΕΗ με τους νομικούς της συμβούλους, όσο και το Δημόσιο με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΝΣΚ) καμία από τις οχτώ συνολικά αποφάσεις, που δέχονταν τις προσφυγές Δήμων και οργανώσεων εναντίον των έργων, δεν προσέβαλαν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είχαν από τον Νόμο και τις ευρωπαϊκές συμβάσεις το δικαίωμα να το κάνουν.

Κάθε φορά Δημόσιο και ΔΕΗ αποδέχονταν τις διαδοχικές αποφάσεις και προχωρούσαν στην ανάθεση σειράς νέων μελετών (δεν γνωρίζω τα ή το τεχνικό γραφείο που τις αναλάμβανε) που κόστισαν εκατομμύρια ευρώ. Η δικαστική διαδρομή του Αχελώου προκαλεί θλίψη. Είναι ό,τι επιεικέστερο μπορεί να γραφεί. Από τη στήλη αυτή θέλω να ευχαριστήσω έγκριτο νομικό της Λάρισας και άριστο γνώστη της δικαστικής πορείας της υπόθεσης, την επιθυμία του οποίου για ανωνυμία σέβομαι, για την πολύτιμη βοήθειά του και τη διάθεση

πολύτιμου αρχειακού υλικού στον γράφοντα. Ό,τι καταχωρώ πιο κάτω είναι τεκμηριωμένο, αλλά και καθένας που επιθυμεί, μπορεί να το διαπιστώσει από τα ίδια τα κείμενα των δημοσιευμένων αποφάσεων. Μου συστήθηκε πάντως, να προσέξω τα υπογραμμισμένα σημεία από τις εκατοντάδες σελίδες, για να μη... χαθώ ανάμεσα τους. Εκείνος που με ενημέρωσε, αρνήθηκε σχολιασμούς με τη φράση «ο έχων νουν νοείτω».

Δεν γράφω για ειδικούς. Πιστεύω ωστόσο, ότι η καλή παιδεία των αναγνωστών επιτρέπει, αλλά και επιβάλλει την καταχώριση αυτών που ακολουθούν. Η Ολομέλεια λοιπόν του ΣτΕ τα τελευταία 20 χρόνια εξέδωσε για την υπόθεση του Αχελώου μετά από «χάλαζα» ακυρωτικών αιτήσεων εναντίον των έργων οκτώ συνολικά αποφάσεις. Σ' αυτά τα 20 χρόνια τα έργα καθηλώθηκαν επτά φορές και το συνολικό κόστος τους σε σημερινές αποτιμήσεις ανέρχεται στα επτακόσια εκατομμύρια ευρώ. Τα έργα στο άνω ρου του Αχελώου εμφανίζουν εικόνα σεληνιακού τοπίου και εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους. Όλη η δυσάρεστη αυτή ιστορία συμπυκνώνεται στη φράση «Ελλάς το μεγαλείο σου».

Το 1994 το ΣτΕ με τις αποφάσεις 2759 και 2760 ακυρώνει όλες τις περιβαλλοντικές μελέτες των έργων, που είχαν αρχίσει να υλοποιούνται από το 1985, επειδή «δεν συμβάλλουν στην βιώσιμη ανάπτυξη του άνω Αχελώου». Στις πέντε ηπείρους υπάρχουν χιλιάδες φράγματα και πολλές εκατοντάδες τεχνητές λίμνες, αντίστοιχα υδροηλεκτρικά έργα, αλλά και πλήθος εκτροπών, σε αρκετές δε περιπτώσεις ακόμα και πλωτών ποταμών. Προφανώς εκεί δεν σεβάστηκαν την «βιώσιμη ανάπτυξη». Εδώ οι Δικαστές δεν γνωρίζουν, δεν άκουσαν, δεν διάβασαν, ούτε είδαν τις διώρυγες του Σουέζ ή του Παναμά. Τα φράγματα στον Γενισεί και Αγκαρά της Ρωσίας, τον Νείλο της Αιγύπτου, τον Δούναβη της Κεντρικής Ευρώπης ή τον Ευφράτη της Μέσης Ανατολής. Αλλά και δεν γνωρίζουν για τα έργα του Αμαζονίου, του Παρανά και του Ιγκουασού της Νότιας Αμερικής. Και πολλά άλλα. Εκεί υπήρξε μάλλον περιβαλλοντική τύφλωση. Οι ανόητοι γείτονές μας Τούρκοι δεν σκέφτηκαν το περιβάλλον, όταν έθαψαν πόλεις και ιερά τεμένη στον Ευφράτη, αλλά και οι Αιγύπτιοι, που μετέφεραν γιγάντια μνημεία χιλιετιών για το φράγμα του Ασουάν. Για την μικρή μας όμως χώρα των μεγάλων προβλημάτων δεν είναι βιώσιμη ανάπτυξη ο εμπλουτισμός του υπόγειου υδροφορέα της Θεσσαλίας που απειλείται με την ερημοποίηση του Θεσσαλικού κάμπου-όπως αναλυτικά γράφτηκε σε προηγούμενο άρθρο μου-, ούτε η υγεία των επτακοσίων χιλιάδων ανθρώπων. Για το Συμβούλιο Επικρατείας τα δήθεν απειλούμενα τετράποδα και πτηνά στα τμήματα των έργων και ο εφευρεθείς εκεί «κοινοτικός πολιτισμός» (!) πρέπει να ματαιώσουν τα έργα και την εκτροπή.

Η δημιουργία τεσσάρων λιμναίων συστημάτων στην περιοχή των έργων με την εξαφάνιση των γιγαντιαίων εκσκαφών δεν αποτελεί βιώσιμη ανάπτυξη. Χρειάζεται ακόμα να ερευνηθεί κανείς πολύ, για ν' αντιληφθεί τι σημαίνει

κοινοτικός πολιτισμός που θέλει να προστατέψει το ΣΤΕ στα δάση της Πίνδου. Το Δικαστήριο με τις παραπάνω αποφάσεις σταματώντας τα έργα, έκρινε πως έπρεπε να γίνει ενιαία μελέτη. Δηλαδή μία και μοναδική για τα έργα της Μεσοχώρας μαζί και της Συκιάς. Θα δείτε παρακάτω, ότι ύστερα από πολλά χρόνια το ίδιο Δικαστήριο ζήτησε να γίνουν πάλι δυο χωριστές μελέτες (!:). Το έτος 2000 αφού έγινε η μία μελέτη που αξιώθηκε, ακολούθησαν νέες προσφυγές και νέο σταμάτημα των έργων. Αυτή τη φορά το Δικαστήριο έκανε στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών. Είπε, ότι δεν πρέπει να αγνοείται η οικονομική ωφέλεια ενός έργου εθνικής εμβέλειας με παράλληλη περιβαλλοντική προστασία. Παρά ταύτα καθλώνει τα έργα, επειδή, κατά την κρίση του, η μελέτη που έγινε, δεν συμβαδίζει με την «Σύμβαση της Γρανάδας». Αυτή η σύμβαση όμως ό,τι κι αν γράφει, δεν ίσχυε στην Ελλάδα παρά μόνον μετά το 1992 (Ν. 2039). Δεν διερωτήθηκαν οι αξιότιμοι κ.κ. Σύμβουλοι, πώς ήταν δυνατό μισοτελειωμένα έργα που ξεκίνησαν από το '85, να καλύπτονται από πολύ μεταγενέστερο νομικό καθεστώς. Και εκτός αυτού. Το γνωστό στους Δικαστές ελληνικό Σύνταγμα του '86 παρέχει καλύτερη προστασία του περιβάλλοντος από την Σύμβαση της Γρανάδας.

Καταλαβαίνει κανείς, ότι πάντοτε ένα Δικαστήριο βρίσκει έναν καλό λόγο να ματαιώνει και στην ουσία να καταστρέφει τεράστια έργα εθνικής εμβέλειας-όπως το ίδιο θεώρησε τα έργα του Αχελώου-, μόνο και μόνο για να ικανοποιηθούν οι δικές του αντιλήψεις για το καθ' υπόθεση προστατευόμενο περιβάλλον. Τα έγραψε άλλωστε αυτά και ο εκλιπών Νίκος Μάργαρης (βλ. προηγ. άρθρο) κατονομάζοντας τους Δικαστές του ΣΤΕ ως τους «χειρότερους ακτιβιστές που κάνουν πως γνωρίζουν τα πάντα.»

Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. και η ΔΕΗ συντάσσουν κατά τις επιταγές του ΣΤΕ ενιαία μελέτη για τα έργα. Όμως το 2009 -με καθλωμένα τα έργα- το Συμβούλιο στέλνει στο Ευρωδικαστήριο 14 ερωτήματα με κύριο άξονα (προσέξτε) «εάν τα σ χ ε δ ι α ζ ό μ ε ν α» έργα στον Αχελώο, και κυρίως η εκτροπή είναι σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Εδώ οι απορίες είναι περισσότερες. Για να καλυφθεί η πραγματικότητα των ημιτελών έργων (και όχι σχεδιαζόμενων), το Συμβούλιο απέστειλε τα ερωτήματα για δήθεν έργο που σχεδιαζόταν, ενώ το 2009 ήταν τελειωμένο σε ποσοστό 70% τουλάχιστον. Το επόμενο ερώτημα σχετίζεται με την δυνατότητα εφαρμογής μεταγενέστερων κανόνων δικαίου σε προγενέστερο έργο. Και η μεγάλη ακόμα απορία. Για ποιο λόγο το ίδιο Δικαστήριο ευθύς εξαρχής από το 1994 δεν είχε στείλει τέτοια ερωτήματα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Δεν σχολιάζω διάφορα άλλα, όπως την παράκαμψη του «έργου εθνικής εμβέλειας», που το ίδιο Δικαστήριο είχε κρίνει πριν πολλά χρόνια. Όταν ρώτησα για όλα αυτά τον άνθρωπο που με βοήθησε, πήρα την απάντηση πως «Ο Δικαστής που θέλει να εκδώσει απόφαση κατά τις απόψεις του, θα βρει λόγους να το κάνει.» Ξαναρωτώντας για τις διασκέψεις ενός πολυμελούς

Δικαστηρίου, πώς συμβαίνει να είναι ομόφωνες οι αποφάσεις, όταν μάλιστα δημιουργούνται αντιφάσεις και ερωτηματικά; Πήρα την απάντηση: «Μη με ρωτάς. Βρες έμπιστό σου Δικαστή και ρώτησέ τον για τις διασκέψεις των ελληνικών Δικαστηρίων».

Το ευρωπαϊκό Δικαστήριο (ΔΕΕ) παρ' όλα αυτά απάντησε, πως είναι δυνατή η εκτροπή του.. «σχεδιασμένου έργου» με αόριστες αναφορές στην τήρηση περιβαλλοντικών όρων. Ελάτε όμως που το Ανώτατο Ελληνικό Δικαστήριο δεν ήθελε με κανέναν λόγο την εκτροπή. Έτσι αγνοήθηκε αξιωματικά η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την υπ. αριθμ. 26/14 απόφασή του καθήλωσε ακόμη μια φορά τη συνέχιση και ολοκλήρωση των έργων, για να συνταγούν αυτή τη φορά δυο χωριστές περιβαλλοντικές μελέτες (!). Μία για τα έργα στη Μεσοχώρα και άλλη για τη Συκιά. Στο σημείο αυτό τεκμηριωμένα παραθέτω, ότι οι δικηγόροι του Δημοσίου και της ΔΕΗ στην τελευταία δίκη του έτους 2013 παρέδωσαν αμαχητί τα όπλα. Και να πώς: Αντί να υποστηρίξουν, όπως είχαν υποχρέωση από τον όρκο, το καθήκον και το Νόμο την πληρότητα των μελετών, την χρησιμότητα των έργων, την εθνική ωφέλεια και την αποκατάσταση του τοπίου με την δημιουργία των λιμνών, ώστε να αξιοποιηθεί ολόκληρη η περιοχή, προσήλθαν στο ακροατήριο και ζήτησαν προτίμηση από την αρίθμηση της υπόθεσης. Το έπραξαν ερήμην του περιφερειάρχη Θεσσαλίας και του νομικού του εκπροσώπου, που ανέμεναν εκτός της αιθούσης, επειδή ήταν νωρίς για την εκφώνησή και εκδίκασή της. Και τι ζήτησαν όλοι αυτοί «εν χορώ»; Ούτε πολύ ούτε λίγο. Την αναβολή εκδίκασης-που δεν δόθηκε-, για να γίνει μελέτη διαχείρισης υδάτινων πόρων. Ομολόγησαν δηλαδή με έμμεσο και σαφέστατο τρόπο, πως οι μελέτες που είχαν υποχρέωση να υπερασπιστούν, ήταν άχρηστες. Έτσι συνέβη.

Η Περιφέρεια Θεσσαλίας δεν ήταν ποτέ στο ΣΤΕ κύριος διάδικος. Παρεμβάσεις γίνονταν υπέρ του Δημοσίου και της ΔΕΗ. Όταν για άγνωστους στον γράφοντα λόγους οι νομικοί παραστάτες αυτών των θεσμών κάνουν τη δουλειά τους, όπως την κάνουν, είναι αδύνατον τρίτος θεσμός να βοηθήσει στον αγώνα εκείνον που τον εγκαταλείπει. Τη στιγμή μάλιστα, που δεν έχει και δικαίωμα.

Η τελευταία λοιπόν με αριθμ. 26/2014 απόφαση του ΣΤΕ επανέφερε στο προσκήνιο την Σύμβαση της Γρανάδας, δίκην ευαγγελικού κειμένου, για το.. «σχεδιαζόμενο έργο του Αχελώου». Παραβιάζεται είτε η σύμβαση αυτή, και χρειάζονται.. **δ υ ο χ ω ρ ι σ τ έ ς μ ε λ έ τ ε ς** για την Συκιά και την Μεσοχώρα). Καθ' οδόν ξεχάστηκε η ενιαία μελέτη που αξιώθηκε από το ίδιο Δικαστήριο το '94. Εμμονικά το ΣΤΕ έκρινε, πως η εκτροπή, όπως σχεδιάστηκε (το πώς και γιατί δεν το εξήγησε), δεν συμβαδίζει με την προστασία των περιοχών Natura 2000. Πως η οριοθέτηση μιας περιοχής ως Natura το έτος 2000 ακουμπά ημιτελές κατά το μέγιστο μέρος του έργο με έναρξη κατασκευής το 1985, και

πως οριοθετείται η συγκεκριμένη περιοχή; Ούτε περιγράφονται, ούτε εξηγούνται. Είπαμε όμως. Πάντοτε βρίσκεται καλός λόγος για τον Δικαστή να αποφασίσει κατά τη θέλησή του.

Ταπεινή κρίση εκφράζω. Εδώ πρόκειται για ακραίες καταστάσεις. Γι' αυτό έπρεπε το Δημόσιο και η ΔΕΗ να προσφύγουν στο Δικαστήριο της ΕΕ. Δεν το έπραξαν ακόμη μια φορά. Αλλά πώς να συμβεί αυτό, όταν οι εμμονές πολλών σ' αυτόν τον τόπο τον καταστρέφουν καθημερινά (βλ. Σκουριές, Ελληνικό, Κάρυστο κ.α.). Στους Θεσσαλούς πολίτες ιδιαίτερα, που πλήττονται καίρια από την ματαίωση του έργου της εκτροπής, δεν δικαιούμαι να συστήσω οτιδήποτε. Έχω όμως έναν παρηγορητικό λόγο. Οι κυβερνητικοί και άλλοι.. «οικολόγοι» φροντίζουν τόσο πολύ για την οικολογία, ώστε πρόσφατα ματαίωσαν μια τεράστια αιολική επένδυση στην Κάρυστο και κατέστρεψαν τον Αργοσαρωνικό. Εμποδίζουν με χίλιους τρόπους την επένδυση στο Ελληνικό και στέλνουν «στα τσακίδια» (κ. Καρανίκας) την μεγαλύτερη επένδυση της χώρας στη Χαλκιδική. Τι λέτε τώρα; Θα θυσιάσουν οι άνθρωποι έναν υπουργικό θώκο για τον Σαρωνικό και μια βουλευτική έδρα για χάρη τριών χιλιάδων οικογενειών στη Χαλκιδική; Σ' ετούτον τον τόπο επιτρέπονται αυτά ;

<http://www.eleftheria.gr/m/%CE%B1%CF%86%CE%B9%CE%B5%CF%81%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/item/179556-iv-%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CF%80%CE%AD%CF%84%CE%B5%CE%B9%CE%B1.html>